

TWEEDE JAARGANG, NUMMER: 9 - SEPTEMBER 2020

In dit nummer onder andere:

- * Gesprek met Historyland-directie over Modjokerto-reddingsloep.
- * 'E-magazine Lloyd-Atelier' heeft nieuwe naam: **'LLOYD MAIL'**.
- * Inzendingen en antwoorden in de rubriek: 'Flessenpost'.
- * Voortgang project: 'Lloyd-Vlaggenmast' te Netersel.
- * Boek: 'Altijd oorlog' met link naar Ir. Daniël Ruys.
- * Het schip van de maand: het 'ms Leuve Lloyd'.

OUD-HOFMEESTERESSEN OP DE „WILLEM RUYSS“

Deze gratis, digitale LLOYD-MAIL is bestemd voor relaties van het Lloyd-Atelier te Netersel. Inschrijven en uitschrijven s.v.p. via e-mailadres: Lloydexpo19@gmail.com

GRATIS DIGITAAL MAANDBLAD VAN HET LLOYD-ATELIER TE NETERSEL

LLOYD-MAIL

COLOFON:

'LLOYD - MAIL'
Eindredactie: Ed van Lierde
Tekstcorrectie:
Josje van Lierde-Olivier

Uitgever:
Ed van Lierde - Netersel
Telefoon: 0497 - 840999
E-mail: Lloydexpo19@gmail.com

Ed van Lierde

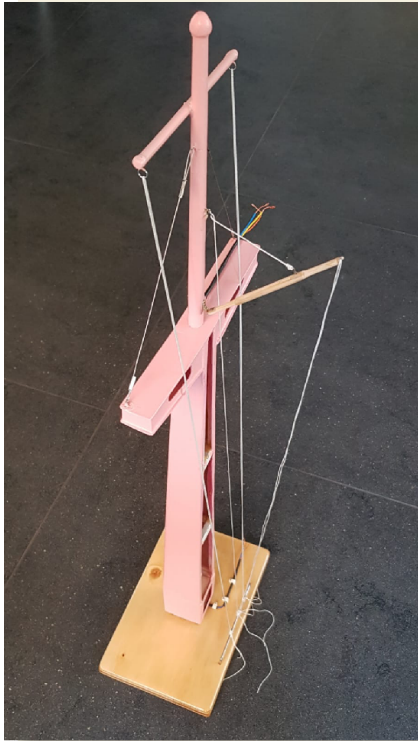
KATA PENGANTAR

Tja, het is alsof je aan de slager vraagt of die worst lust! Het antwoord op de vraag of we het begrip 'E-magazine van het Lloyd-Atelier' willen gaan inruilen voor 'LLOYD-MAIL' is wat mij betreft dus voor de hand liggend en beantwoordt zeker aan onze nostalgische behoeften. Waar ik in de afgelopen periode (vanaf het uitkomen van het augustusnummer) achter wilde komen, is of de achterban er in 'geschatte' meerderheid ook zo over denkt. Gezien de diverse mondelinge en schriftelijke reacties die zijn binnengekomen, lijkt het erop dat we beter kunnen spreken van wenselijkheid dan van slechts 'een goed idee'. Om deze reden heb ik, als 'ernstig' betrokken redacteur, ook even gekeken naar mogelijke rechten die nog op deze naam zouden kunnen rusten. Omdat dit niet zo is, heb ik besloten niet tot 1 januari 2021 te wachten, maar die kennelijke gekoesterde verandering gewoon nu al in te voeren. Bovendien, wordt dit blad in steeds bredere kring gelezen en zoals u ongetwijfeld heeft ervaren, leven we in een soms gekke wereld voordat je het weet is zo'n idee gekaapt!

Een greep uit Lloyd-erfgoed, met name in gebruik bij de toenmalige Civiele dienst.

De Lloyd-mast op schaal, een prachtig werkstuk van Harry van der Brugh!

Bouwtekeningen en bouwcalculaties

Harry van der Brugh heeft in feite het voorbereidende 'papierwerk' al verricht en zal vanaf heden hand- en spandiensten voor de bouw van onze Lloyd-mast gaan verrichten.

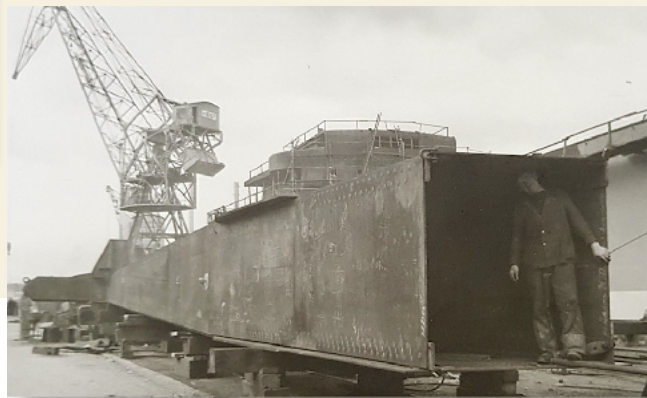
Vorbereiding constructie

Arie de Waardt staat in de startblokken om de bouwer van de mast, tevens donateur 'in natura' de feitelijke opdracht te geven.

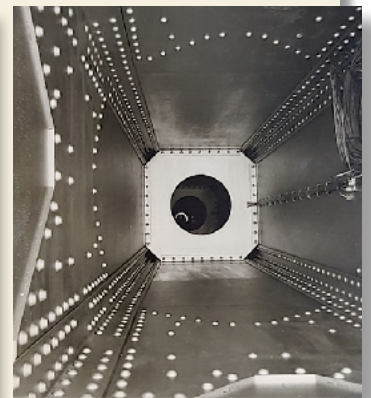
Financiën

Ondergetekende was/is verantwoordelijk voor de projectbeschrijving, projectcoördinatie en de nog benodigde sponsoring. Ook de uitvoering van de werkzaamheden te Netersel is mijn verantwoordelijkheid en daarbij kunt u o.a. denken aan graafwerkzaamheden voor een zodanig stevig, betonnen fundament dat de Lloyd-vlaggenmast, zelfs bij windkracht 12 beaufort, nog fier overeind blijft. Overigens is de ondergrond in Netersel daar zeer geschikt voor want op een meter diepte zitten we op een harde-gele zandplaat, waarop de fundering/mast veilig en stevig zal staan.

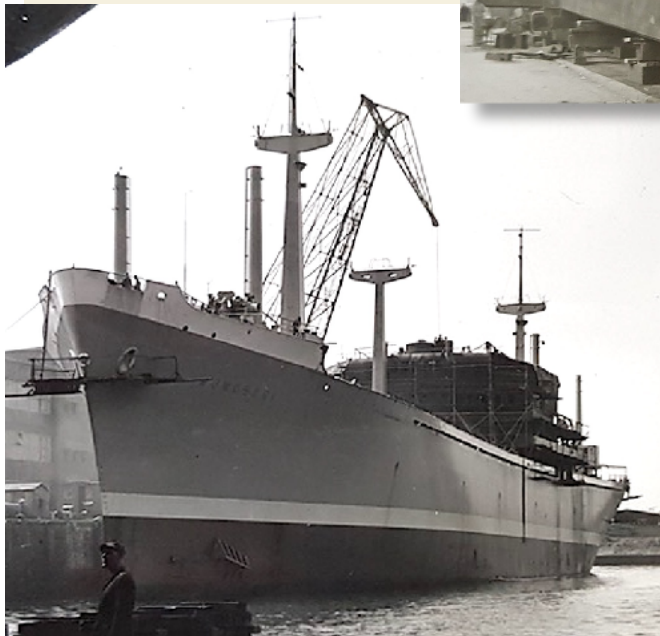
Foto's van de WONOSARI-mast waarop ons ontwerp is gebaseerd.

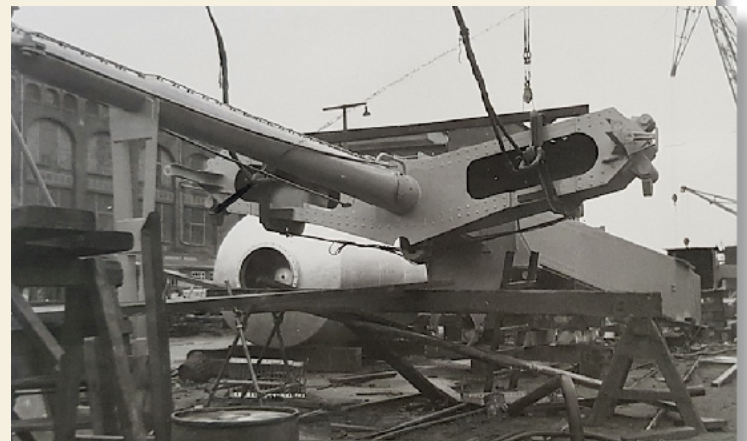
De mastdoorsnede is manshoog!

en zo zag hij er van binnen uit.

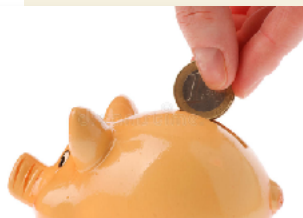
De Wonosari in aanbouw bij Howaldtswerke te Hamburg 1952

Hier ligt de mast nog op de afbouwkade.

Bijdragen project: 'Lloyd-vlaggenmast'

Wat een motivatie-boost voor ons om binnen een week na het verschijnen van ons Augustus-nummer direct al op 85% van de begroting te mogen zitten. Bij zo'n percentage waren we al in de positie dat we voorzichtig voorbereidingsstappen kunnen gaan nemen. De laatste 15% zal zeker nog 'sprokkeltijd' vragen en we wachten geduldig af wanneer het zogenaamde **GROENE** - licht voor dit project kan worden gegeven. De donateurs in september zijn (Ben Hof, onze vervoerder namens JNE-Europe B.V., wederom Slammat-dochter Caroline Ras-van Langeveld, de heer Charles Ruys, zoon van Lloyd-directeur Ir. L.P. Ruys, Slammat-dochter Henny Kelders-van Langeveld en oud Lloyd-Hofmeesteres Jelly van Dijk Brinkman.

Alle bovengenoemde donateurs hartelijk dank voor het lid willen zijn van onze financiële hulp troepen! Omdat een laatste injectie ons naar het GROENE-licht van dit project kan brengen, roepen wij overige lezers op dit voorbeeld te volgen, alle beetjes helpen!! het speciale banknummer is: NL 46 RABO 0341072567

Het ms Leuve Lloyd is het voorlaatste schip dat voor de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd is gebouwd. Zij is één van de vier schepen uit de 'L'-serie. Bij de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd was het ms Loire Lloyd haar 'volbloed' zusje en bij de SMN waren het ms Neder Lek en ms Neder Linge haar 'halfzusjes'.

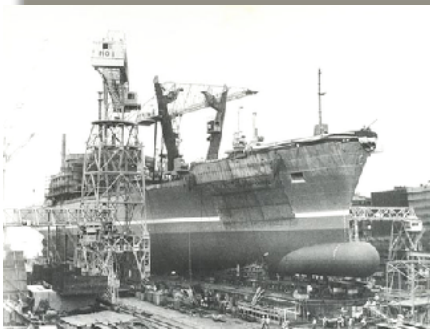

Karakteristiek en levensloop

Op 6 april 1966 werd bij de Japanse werf 'Nippon Kokan Kabushiki Kaisha te Shimizu de kiel gelegd van bouwnummer 249. Op 18 juli 1966 volgde de doop door Mevrouw mr. J.M. Van Walsum-Quispel en op 15 december werd de Leuve Lloyd opgeleverd aan de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd N.V., eerste Gezagvoerder, J.G. Viëtor. Het ms Leuve Lloyd was, met haar drie luiken naast elkaar, al enigszins geprepareerd voor de containervaart en voer hoofdzakelijk in de New Zealand/Pacific-dienst. Samen met haar drie L-zusjes was de Leuve Lloyd het snelste vrachtschip ter wereld. Na de grote fusie, ging zij in 1971 over naar de Koninklijke Nedlloyd N.V. In Chittagong - Bangladesh werd dit geweldige schip, na 25 jaar trouwe dienst, op 21 mei 1991 gesloopt.

Technische gegevens

Roepletters: PFOR. Type: Multi purpose vrachtschip met open shelter deck, 55 bemanningsleden. Lengte over alles: 162,08 meter, breedte: 23,77 meter, holte: 14,00 meter, diepgang: 9,05 meter. Bruto tonnage: 10.804 register tons, Netto tonnage: 5.854 tons en Deadweight: 12.076 ton. Motor: Stork dieselmotor, 2 tew, 6 cilinders (900x1700), die een totaalvermogen van 17.000 RPK opleverden. Met één sloopsschroef werd daarmee een dienstnelheid van maar liefst 21 knopen bereikt.

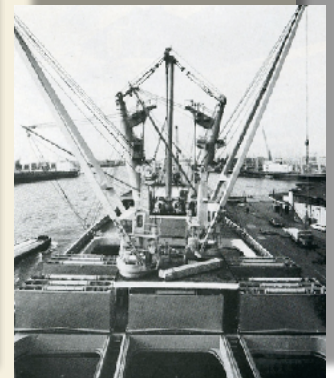
Vlak vóór de tewaterlating bij de Shimizu werf te Japan - juli 1966

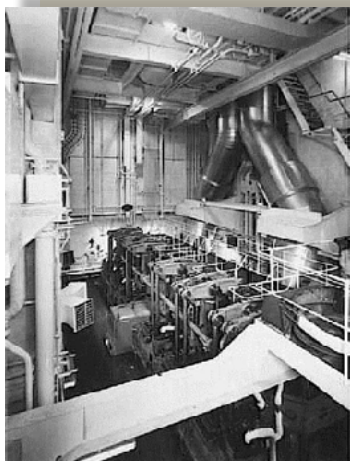
Doopster mevrouw mr. J. van Walsum-Quispel, Directeur ir. Lucien P. Ruys en Kapitein Viëtor - 1966

Pure luxe op een vrachtschip - 1966

Het voorschip met drie luiken naast elkaar - 1966

De 'Stork' hoofdmotor - 1966

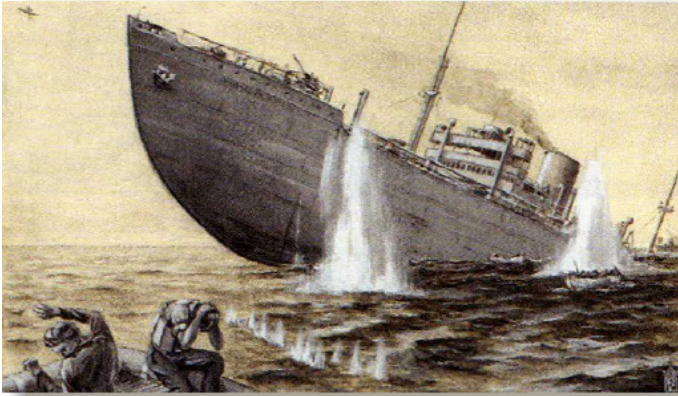
1967

ms LEUVE LLOYD

KONINKLIJKE ROTTERDAMSCH LLOYD

1969

De nogal desastreuze wijze waarop het laatste bestuur met de Modjokerto-reddingsloep is omgegaan, tartte alle regels van fatsoenlijk bestuur, waarmee men zichzelf overduidelijk diskwalificeerde. Mede dankzij onze achterban heeft men zich begin dit jaar zelf geliquideerd, voorwaar een van de minst slechte besluiten die dat bestuur heeft genomen. Voor het Lloyd-Atelier de hoogste tijd om te proberen de toegebrachte schade te beperken door de mogelijkheid van drie opties nader te verkennen.

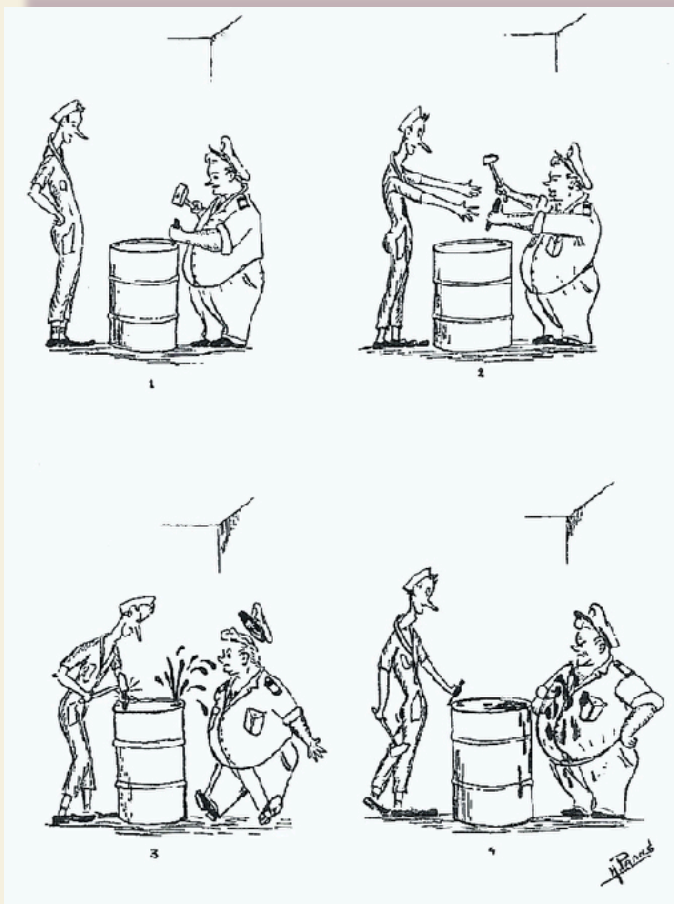
De drie mogelijke opties zijn:

1. Niets doen.
2. Historyland te Hellevoetsluis (de sloeplocatie) geeft aan het Lloyd-Atelier 'ondubbelzinnige' garanties voor het adequaat exposeren en goed onderhouden van het oorlogsmonument.
3. Teruggeven door Historyland van de Modjokerto-sloep aan het Lloyd-Atelier, aan de familieleden van slachtoffers en aan de Lloyd-achterban.

Wij kunnen uiteraard niet leven met punt-1 (niets doen). Het teruggeven door Historyland (punt-3) hoeft niet aan de orde te zijn als aan punt-2 wordt voldaan. Daarom heb ik, met punt-2 in het achterhoofd, een gesprek aangevraagd bij/met de directeur van Historyland, Dhr. Arie van den Ban.

Gesprek met directeur Historyland

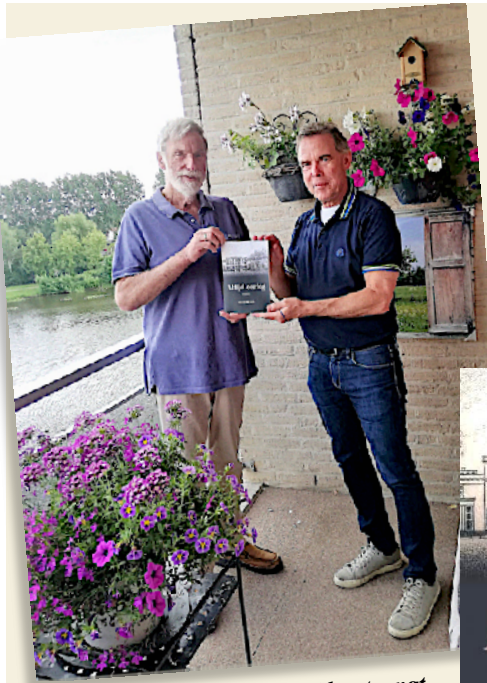
Op 23 september heb ik in Hellevoetsluis een goed gesprek met Dhr. Arie van den Ban, directeur van Historyland gehad. Het resultaat daarvan is hoopgevend en de situatie nu is dat ik een gezamenlijk besproken Intentieverklaring 'in concept' heb opgesteld. Dit concept is ter goedkeuring aan Hellevoetsluis voorgelegd en in feite heb ik om u van een goedkeuring op de hoogte te brengen, nog even met dit september-nummer gewacht. In het volgende nummer zal ik u op de hoogte brengen van de goedgekeurde inhoud van die Intentieverklaring en de consequenties daarvan.

Cartoon van oud Lloyd-WTK, Jan Paans

Kunstwerk 'Batakse vrouw' in 2018 speciaal gemaakt voor ons Medan-project. De afbeelding komt van een prachtige RL-menukaart, de oorkingen van de vrouw zijn van bladgoud en de peperkorrels heb ik toentertijd geconfiscieerd uit onze keukenvoorraad.

Links: Guus van Barneveld ontvangt het eerste exemplaar van 'zijn' boek: 'Altijd oorlog'

Guus van Barneveld, oud-scheepswerktuigkundige van Van Nievelt Goudriaan, United Fruit Compagny ('de Fruitjagers') en de KNSM, heeft wat hij had meegemaakt in de Tweede Wereldoorlog en hoe dit een onuitwisbare invloed op zijn verdere leven heeft gehad, in boekvorm laten gieten.

Mijn vader had een huisvriend Daniël Th. Ruys, loco burgemeester van Wassenaar. De heer Daniël Th. Ruys, in leven directeur van de Koninklijke Rotterdamse Lloyd, vanaf 1923 gemeenteraadslid en sinds 1935 tot zijn aftreden in 1945 tevens wethouder en verscheidene malen ook loco-burgemeester der gemeente Wassenaar. Vóór de Tweede Wereldoorlog installeerde hij Burgemeester van Wijngaarden, in de oorlog D. Blocq van Scheltinga en na de oorlog weer Burgemeester van Wijngaarden. Een markant figuur in Wassenaar. Hij ontwierp met zijn technische staf de beroemde Willem Ruys. In Wassenaar had hij tal van nevenfuncties en richtte het 'Groene Kruis' aldaar op. De rede die hij hield bij de installatie van D. Blocq van Scheltinga had een dubbele bodem. Hier volgt zijn toespraak:

Rede van de loco burgemeester
 Spr. weer er o.a. op, dat er sinds 10 Mei 1946
 talijke overheid een voortdurend contact bestaat.
 Door het zoeven voorgelezen benoemingsbesluit
 is voor de gemeente Wassenaar in den persoon
 van een nieuwen burgemeester dit contact weer
 natuur geworden.
 Spr. herinnerde aan de 4-jarige werkzaamheid
 van burgemeester Van Wijnbergen. Van hem kan
 gezegd worden, dat hij op onpartijdige wijze,
 zonder aanzien des persoons, de openbare be-
 langden behartigde. Vele sociale voorzieningen
 werden de laatste jaren getroffen, zoals de in-
 stelling van een schooltandartsdienst, de we-
 stelling van een schooltandartsdienst, de we-
 melk aan schoolkinderen, de bouw van arbeiders-
 woningen, onbewoonbaarverklaring van krotten,
 terwijl de onteigening van een gedeelte van Duin-
 reid voor den aanleg van een Algemeene Begräf-
 plaats in een vergoederd stadium van voorbe-
 reiding verkeert.
 De gemeente Wassenaar is een mooie gemeente,
 zij beschikt over een ambtenarenkorps, dat in
 alle opzichten voor zijn taak berekend is, dat in
 De betrekking bestaat uit vele heterogene ele-
 menten, waartusschen echter gedurende de laat-
 ste jaren een sterk gemeenschapsgeest is ont-
 staan.
 Spr. hoopte, dat het den burgemeester gegeven
 mag worden daarvan den diepen zin te leeren
 verstaan en het verder te ontwikkelen, op een
 wijze zoals van een burgemeester van een Neder-
 Indische gemeente wordt verwacht.
 Indien zijn kennis omtrent de inwoners en
 plaatselijke toestanden hem daarbij van dienst
 kunnen zijn, stelt spr. deze daartoe te zijner
 beschikking.
 Na beëindiging deser rede, hing de heer Ruys
 den burgemeester-de, ambtsketen om.

'Oom' Daan Ruys

Ir. Daniël Th. Ruys vertelt over de nieuw aan te brengen stabilisatoren van de Willem Ruys - 1958

Als drie-jarig ventje, ging ik vaak met mijn vader mee naar Oom Daan Ruys. Hij woonde op een prachtig landgoed aan de Pauwlaan. Hoeveel keren dat ik daar geweest ben, weet ik niet, maar bij een van deze gelegenheden kreeg ik een trein met kolenwagen en enkele passagierswagons cadeau. Het was een prachtige trein met alles erop en eraan. Natuurgetrouw nagemaakt. Hij mocht mij graag maar zo'n groot kado? In mijn spelgedrag nam de trein een bocht en raakte een tafelpoot, een van

de bumpers brak daarbij af. Oom Daan knielde naast mij en bekeek de schade. Nota-bene de medebouwer van de roemruchte 'Willem Ruys', het prachtige passagiersschip dat in 1947 van stapel liep. Na onze terugkeer uit Friesland en Drenthe in 1945 was alles in ons huis leeggeroofd, dus ook mijn trein.

De Engelse 'Rotterdam Lloyd locomotive' die scheepspassagiers van Londen naar Southampton v.v. vervoerde - 1945 t/m 1964

Mijn vader en oom Daan konden niet met elkaar op het gemeentehuis praten, veel te link. Half prominent Nederland, vooral rond Wassenaar, was pro Duits en levensgevaarlijk. Vaak ook werd ik door mijn moeder naar allerlei adressen meegenomen. Op het kantoor van mijn vader werkte Klaas van Boeijen als verificateur, zijn broer werkte als Minister van oorlog in Londen. Bij zijn arrestatie in Amsterdam heeft hij kans gezien om de kluis sleutels aan een Politieaan te overhandigen met de mededeling: overhandigen aan Klaas van Boeijen. Deze Politieaan was lid van een verzetsgroep. Helaas is hij op een later tijdstip omgebracht door de nazi's. Klaas heeft de inhoud van de kluis onder zijn hoede genomen. Geen enkel document na de oorlog heb ik terug gezien. Mijn vader droeg dag en nacht deze sleutels bij zich. Waren ze zo belangrijk? Was de inhoud van de kluis zo gevoelig?

Mijn vaders laatste opdracht

Op 4 april 1944 werd mijn vader door de SD gearresteerd tijdens het per trein begeleiden van de Joodse Elly Rita van Esso. Of haar broer Hans Andries daar ook bij was, is onbekend. Haar ouders hadden zich uit wanhoop op 10 juni 1943 op het onderduikadres Weijermanstraat 5 van het leven beroofd. De grond in Wassenaar was Elly Rita en Hans Andries te heet on-

der de voeten geworden en Van Barneveld zou Elly begeleiden. In de trein van Haarlem naar Amsterdam werden zij gearresteerd, onbekend is hoe dat kwam. De broer en zus werden meteen naar Westerbork gestuurd en vandaar naar Auschwitz, waar zij op 22 mei 1944, iets meer dan anderhalve maand na hun arrestatie, om het leven werden gebracht. Van Barneveld werd wegens 'Jodenbegunstiging' tot een gevangenisstraf veroordeeld en werd door de bezetter op 21 juni 1944 als gemeenteambtenaar ontslagen, 'weil er versucht hat eine Jüdin illegal unterzubringen.'

Bron: Ellen Klaver-Wassenaarse krant

Guus van Barneveld werd in 1940 in Wassenaar geboren. Zijn vader Geesbert van Barneveld, was in 1908 in Wassenaar geboren en was bij de gemeente aangesteld als 'gemeente ontvanger'. Het gezin woonde in een huis aan de Kerkstraat. Vader Geesbert heeft in de oorlog veel gedaan om mensen, vaak Joden, uit de handen van de Duitsers te houden en onderhield daarvoor contacten met het verzet. Hij deed dat met gevaar voor eigen leven en dat van zijn gezin met drie jonge kinderen. Hij ging zelfs zo ver, dat hij het belang van het vaderland boven het belang van zijn gezin stelde. Wassenaar had in de oorlogstijd een NSB-Burgemeester jonkheer de Blocq van

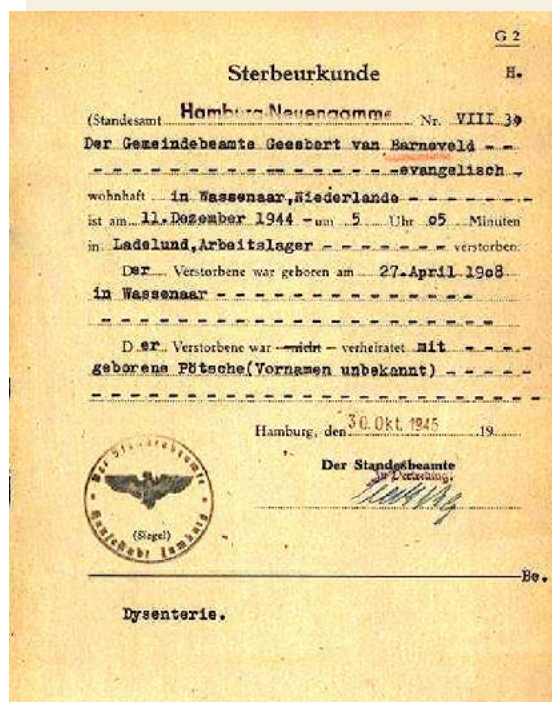

Scheltinga. Deze had vermoedens omtrent de activiteiten van Geesbert en sommeerde hem zijn activiteiten voor het verzet te staken. Geesbert weigerde en werd verraden. Hij werd gearresteerd en na een kort verblijf in de gevangenis werd hij naar kamp Vught gestuurd, waar hem door de NSB burgemeester oneervol ontslag werd aangezegd. Vervolgens werd hij op transport gesteld naar Neugamme in Duitsland, waar hij uiteindelijk in 1944 aan uitputting en dysenterie zou overlijden in Lalund aan de Deense grens (zie zijn overlijdensakte links-midden).

De vroege herinneringen van Guus aan een liquidatie door de Duitsers in Leiden, waarvan hij met zijn vader en broer getuige was; de onderduikers, die zijn ouders in hun huis verborgen hielden; het op zoek gaan naar zijn vader in kamp Vught, waar hij met zijn moeder, broertje en zusje bij het prikkeldraad even zijn vader kon zien, die vervolgens door een bewaker werd mishandeld; de vlucht van het vaderloze gezin na het verraad en het onderduiken in Friesland, Drenthe en Zutphen en de reacties zonder enig vorm van medeleven of begrip van de gemeente Wassenaar, hebben diepe sporen achtergelaten bij de jonge Guus. In onze tijd zouden we waarschijnlijk spreken van een post traumatische stress stoornis (PTSS), maar in die tijd was daar geen begrip voor. Iedereen had het immers moeilijk gehad in de oorlog. Wat even zovele sporen naliet waren de gevolgen van het naoorlogse leven voor het gezin van Barneveld. Moeder Bea, een Duitse van geboorte, kreeg na het overlijden van haar man geen weduwnpensioen uitgekeerd van de gemeente Wassenaar. Vader Geesbert was immers oneervol ontslagen? "Dan had hij zich na zijn ontslag daar maar voor moeten

verzekeren", was de redenatie van de toenmalige gemeenteraad en dat terwijl hij op dat moment in kamp Vught zat. Met het wezenpensioen en een kleine uitkering vanuit de stichting 40-45 moest zij zich zien te redden. Uiteindelijk hertrouwde moeder Bea met een weduwnaar met kinderen uit Voorschoten. De kinderen van Barneveld voelden zich daar totaal ontheemd. Broer Dik kon met financiële ondersteuning van de stichting 40-45 naar een internaat van de zeevaartschool. Voor zus Loes was er geen geld voor een opleiding, want meisjes leerden nu eenmaal niet verder, zij ging op haar 14e jaar uit huis en trouwde jong. Voor Guus was er geen geld voor een studie beschikbaar. Men vond hem niet 'stabiel' genoeg en is uiteindelijk via een grote omweg Werktuigkundige bij de koopvaardij geworden. De zee betekende voor Guus 'vrijheid'. Vele lange jaren heeft Guus last gehad van 'black-outs', waarin de afschuwelijke beelden van de oorlog en de naoorlogse tijd steeds weer opdoemden.

Al die tijd heeft Guus pogingen gedaan om voor zijn vader de waardering te verkrijgen, die hij als 'oorlogsheld' verdiende om op zo'n manier het verleden een plaats te kunnen geven. Meerdere malen klopte hij aan bij de gemeente Wassenaar, maar keerde steeds weer gefrustreerd huiswaarts. Gehoor vond hij pas bij burgemeester Hoekema, die de Historische Vereniging Wassenaar vroeg onderzoek te doen naar Geesbert van Barneveld. Eén en ander resulteerde in het onthullen van een plaquette in het voormalige kantoor van Geesbert in gemeentehuis de Paauw. Een echte blijk van waardering, zoals die bij andere helden plaatsvindt door bijvoorbeeld een straat naar Geesbert te vernoemen, kwam er echter niet. Dit terwijl B&W in 1950, na het officiële eerherstel van Geesbert van Barneveld in 1947, al schriftelijk hadden toegezegd, dat dit bij de eerstvolgende gelegenheid zou plaatsvinden. 73 jaar na dato is dat nog steeds niet gebeurd. Guus blijft hopen dat deze belofte zal worden ingelost met een 'Van Barneveldstraat', een 'Van Barneveldweg' of een 'Van Barneveldhof' bij een van de nieuwbouwprojecten in Wassenaar. Dat zou voor hem wellicht een pleister op de wonde kunnen betekenen. Guus van Barneveld woont op dit moment met zijn vrouw Jeanne in Leeuwarden. Maar Wassenaar blijft trekken, onlangs maakte hij nog plannen om naar Wassenaar terug te keren. In Wassenaar ligt voor hem immers een onafgemaakt verleden.

Deze 'Flessenpost' is bedoeld om de lezer, indien gewenst, de mogelijkheid te geven zichzelf meer te betrekken bij het 'wel en wee' van het Lloyd-Atelier. In deze rubriek is plaats ingeruimd voor meningen, vragen, overwegingen, ideeën, etc. Vanwege de beperkte ruimte kan de tekst bij meer uitgebreide reacties ingekort worden, zonder overigens aan de essentie van de inhoud te komen.

1. E-mail van John Minnaard, oud Lloyd-Bakker/Kok - 29 augustus 2020

Beste Ed, Graag wil ik de leden voorstellen om jaarlijks een bijdrage te betalen in de vorm van een contributie. Wellicht is het een idee om dit naar draagkracht en op vrijwillige basis te doen zodat het Lloyd Atelier nu en in de toekomst over liquide middelen beschikt om altijd door te kunnen gaan. Een richting zou kunnen zijn een bedrag zoals wij jaarlijks aan het KRL museum betaalden. Met vriendelijke groet, John Minnaard

Antwoord e-mail van Ed - 1 september 2020

Beste John, Dank je voor je alleraardigste reactie op het E-magazine! Jouw oproep om een jaarlijkse bijdrage op vrijwillige basis, naar draagkracht, aan het Lloyd-Atelier te doen, gebeurt gedeeltelijk al. Alleen het jaarlijks terugkerende karakter is een probleem omdat dit belastingtechnisch onder de inkomstenbelasting valt en dit komt weer omdat ik nu geen bestuursvoorzitter van de stichting KRL-Museum meer ben, maar met het Lloyd-Atelier als particulier dezelfde doelstellingen nastreef en m'n werk doe. Wat wel kan is een 'niet periodieke bijdrage in de kosten' van bijvoorbeeld de bouw van het Lloyd-Atelier of van het project: 'Lloyd-vlaggenmast'. Bij het overschrijven naar de bankrekening van het Lloyd-Atelier moet dan als beschrijving '**bijdrage in de kosten van**' worden vermeld. Als ik dan zorg dat het totaal van de donaties de werkelijke kosten niet overschrijdt, hoef ik daar geen belasting over af te dragen. Nogmaals dank en vriendelijke groet, Ed van Lierde

2. E-mail van Rudi Ouwerkerk - 29 augustus 2020

Ed, Een kleine tekstbijdrage van mij voor de Lloyd Mail. En ik vind "**Lloyd Mail**" mooier klinken! Groeten uit Verweggistan van Rudi (**Living well is my best revenge**). Lloyd Mail, Ja dat vind ik mooier dan flessenpost, dus ik hoop dat deze naam verder gebruikt gaat worden. Maar ik heb ook iets voor de Lloyd-Mail, je mag dit inkorten, bewerken (waar nodig) en plaatsen, als je wilt. **Verstekeling:** We kwamen met het ms Kertosono op 14 april 1959 aan in Tandjong Priok en hebben daar 3 dagen gelegen. Maar op 15 april kwam er ineens een Hollandse man aan boord en die wou vluchten, volgens zeggen kroop hij onder de schroefas en dit alles zonder medeweten van de Officieren, die hebben het later op zee pas vernomen. Hij is daadwerkelijk meegevaren en later waarschijnlijk op transport naar Nederland gezet, maar ook dat heb ik als dekjongen niet helemaal meegekregen, maar voor ons wel een spannend avontuur. Rudi Ouwerkerk, voormalig dekjongen van de Kertosono.

Antwoord e-mail van Ed - 1 september 2020

Beste Rudi, alles goed op het mooie, warme Bali? Hartelijk dank voor het uitspreken van je Lloyd-Mail-voorkeur en ik kan je vertellen dat zo goed als iedereen die ik hierover spreek of mail het ook prachtig zou vinden als het E-magazine voortaan **LLOYD-MAIL** gaat heten. Dank ook voor je verhaal over de Kertosono, dat ik hier integraal heb opgenomen. Met vriendelijke groet en blijf braaf op dat "Happy island!", Ed van Lierde

3. E-mail van Hans Engels - oud Lloyd-WTK - 4 september 2020

Beste heer Van Lierde, Hoogstwaarschijnlijk is mijn leeftijd (77+) de reden - immers rest mij het laatste kwartaal - voor deze mail. De benaming Lloydmail voor een periodiek lijkt me een geniale vondst. Ooit ben ik als wtk bij de KRL werkzaam geweest en ten tijde van de grote fusie gestopt met een uiterst plezierige varens carrière, mede omdat mijn echtgenote last had van chronische zeeziekte. Vreemd genoeg, op latere leeftijd ben ik Nederlands Recht gaan studeren, heb ik niet heel veel aan mijn verleden bij de KRL teruggedacht. Sedert het overlijden van mijn zwager - ook een KRL wtk - vermoedelijk vanwege mijn dikke vingers is de rest van de mail ins blauw hinein verdwenen, sorry daarvoor. De strekking van de mail was o.a. de vraag of u belangstelling heeft voor het beetje wat nog rest uit mijn varensperiode : blauwe uniformen, oude uitmonstering als 3e wtk (krul met blauw) en de nieuwere versie twee vlakke galons, voorts twee uniformpetten (oud en nieuwer), epauletten en diverse maten uniformknopen, een klein model vlaggenstandaard (vlag ietwat verteerd) en een telegraafmodel e.d. De rest is ten offer gevallen aan motten en gewone slijtage. Ook vond ik een schematisch overzicht van het stoomsysteem van het ss Bengalen. Het ss Utrecht is een apart hoofdstuk, ik was toen oudste 4e wtk en mijn collega R.O.N. Tielman kort tevoren 3e wtk geworden, toffe tijd gehad. Hij is/was een neef van de bekende Tielmanbrothers en om de een of andere reden kwam dat fenomeen (Andy Tielman) weer naar boven. In de oude museumconstellatie kon men naar oud/collega's zoeken, wat me nu wat moeilijk lijkt. Mijn echtgenote - met Indische roots - is zo verholandst (destijds repatriëring met het ms Willem Ruys) en zal vermoedelijk blij zijn wanneer ik de "oude meuk" op zal ruimen. Ik zal u niet langer vervelen met mijn gedachtenspinsels en verblijf met vriendelijke groet, Hans Geachte oud Lloyd-collega, Hans

Antwoord e-mail van Ed - 4 september 2020

Geachte Lloyd-collega, Hans. Dank voor het geven van een voorkeur m.b.t. het weder gebruiken van de naam van ons vroegere Personeelsorgaan "LLOYD-MAIL". Gezien de vele positieve reacties daarop begin ik daarmee al met het Septembernummer van mijn E-magazine. Wat de Lloyd-spullen betreft, moet ik je aangeven dat de zogenaamde 'Ed van Lierde-collectie' vol zit met een aantal zaken die je opnoemt en naar ik begrijp, zou willen doneren. Je noemt enkele zaken op die vanwege de authenticiteit zeker interessant lijken en die items heb ik hieronder groen gemaakt. Andy Tielman is onlangs weer in de picture gekomen (TV-dagbladen) vanwege de grote repatriëring in de jaren '50 (zie website-hoofdstuk: <https://lloydatelier.nl/historie-indonesie/>). Gezien uw reactie op LLOYD-Mail neem ik aan dat u op de verzendlijst van mijn E-magazine staat. Geldt dat ook voor de inschrijving voor zo'n vijftig Lloyd-Video's-links? Als u daarin ook bent geïnteresseerd, wilt u dan de instructie volgen die op onderstaand bestand staan? Alvast dank en hartelijke groet, Ed van Lierde.

4. E-mail van Eduard Keus, eigenaar non-profit website over reddingsloepen - 6 september 2020

Goede middag Ed van Lierde, Enkele jaren geleden ben ik als pers voor mijn website Sloep.org bij de herdenking geweest, waarbij de reddingsloep van de Modjokerto werd getoond./Ik ben ervan overtuigd, dat onder uw bezielende leiding het museum een thuishaven was voor de oudzeevarenden van de Koninklijke Rotterdamse Lloyd. Tenslotte zijn heel veel bekende Nederlandse rederijen opgeslokt door de Deense rederij.En dan speelt in de bezetting van de schepen een langzame ontvolking van de originele zeevarenden.Wat ik nu lees in uw nieuwsbrief heeft zich in het museum met al die vrijwilligers een ramp afgespeeld. Zelfs de sloep van de Modjokerto ligt elders waardeloos in het gras. Ik hoop dat u in staat bent om al het waardevolle voor de familieleden en oud-zeevarenden te behouden. Daarvoor wens ik u alle sterkte en wijsheid toe. Eduard Jan Keus

Antwoord e-mail van Ed - 6 september 2020

Beste Eduard, Gaat alles goed in het Groningse? Hartelijk dank voor het empathisch bericht over de ontering van het oorlogsmonument: "de Modjokerto-motorreddingsloep" bij Historyland te Hellevoetsluis. Omdat het nieuwe bestuur zich kennelijk van de sloep wilde ontdoen en daarbij geen enkel gevoel van inzicht toonde, is de sloep geschonken zonder een enkele voorwaarde te stellen. Als beloning werd daaraan nog enkele duizenden euro's voor audio-visuele middelen aan toegevoegd. Dit alles betekent dat de Modjokerto-motorreddingsloep hoog in ons aandachtsvaandel staat, sterker nog, ik probeer deze maand nog een gesprek te hebben met de directeur van Historyland. Ik kan alleen maar hopen dat hij gezond verstand zal tonen. Aangezien het nieuwe bestuur, binnen een jaar, de stichting Koninklijke Rotterdamsche Lloyd Museum heeft ontmanteld en geliquideerd (men had kennelijk het werk zwaar onderschat, maar het 'Koninklijke' in de naam was zo aantrekkelijk!), is de informatie op je website (start/historie) uiteraard achterhaald. Zou je zo vriendelijk willen zijn dit aan te passen en te vervangen door onderstaand adreslogo? Met hartelijke groet, Ed van Lierde.

5. E-mail van Albert Kelder, vader van Jort Kelder, tevens oud Lloyd-man - 22 september 2020

Dag Ed, Dit filmpje wil ik je niet onthouden. De man die het woord voert geeft commentaar op de zeer warme dagen die we in augustus beleefden. Warm? Welnee, bij de Rotterdamsche Lloyd op de 'Kertosono' meneer! 40-50 graden en geen airco! Kijk en geniet! Dat filmpje is zó hilarisch dat je het moet zien. Ik zal proberen het aan je te sturen via een andere weg. Anders stuur ik een appje door, maar dan moet je mij een 06-nummer sturen. En... je moet het filmpje eigenlijk bekijken in de 'schermvullende mode'. Het hóórt in jouw collectie.

Antwoord E-mail van Ed - 23 september 2020

Beste Albert,Hoe gaat het in 't Hiversumse? Met je gezondheid, etc.?? Je hebt me nieuwsgierig gemaakt, maar ik kan het bestand niet openen. Wil/kun je het filmpje op Quicktime player sturen? Met dank, hou je haaks en take care the next covid wave is coming!! Groetjes, Ed van Lierde

Note redactie

Dit filmpje is inderdaad zo geinig, zo ontzettend 'Lloyd' en voor mij dus zo herkenbaar dat ik de eigenaar van de beelden (RTV-Rijnmond) heb gevraagd om het filmpje te mogen gebruiken voor mijn Lloyd-Video's via You-Tube. Uiteraard moet ik ook hier geduldig op antwoord wachten, maar maak graag van de gelegenheid gebruik om, met name, de Lloydmensen onder onze lezers te vragen of men in het bezit is van Lloyd-filmpjes waarop bemanningsleden op de bekende Rotterdamse, ludieke manier vertellen wat ze ervan vinden. Ik zou daar dan een aparte verzamelvideo van kunnen maken. U weet het, ook andere Lloydbeelden zijn voor dat doel méér dan van harte welkom! Heeft u digitale beelden beschikbaar? graag sturen naar: Lloyd-Atelier, Fons van der Heijdenstraat 55, 5534 AT Netersel.

Grondlegger Willem Ruys J.D. Zn. met zijn vlag en eerste zeilschip,
het barkschip: 'Cornelis Wernard Eduard' - 1839

